

Ψαλμ. κγ' 7

ΚΕΙΜΕΝΟ

"Άρατε πύλας, οί ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης"

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

"Καὶ τώρα πού πρόκειται ἡ κιβωτός τοῦ Θεοῦ νά εἰσαχθῆ εἰς τόν ναόν, ἀνοίξατε τὰς πύλας, ὡς ἄρχοντες, πού τὰς κρατεῖτε ἀπό μέσα κλεισμένας. Καί σεῖς ὡς πύλαι, πού δέν πρόκειται νά καταλυθῆτε ποτέ, πλατύνθητε καί γίνετε ὑψηλότεραι ἀπό ὅ,τι εἴσθε, διὰ νά εἰσέλθῃ ἐν τῷ ναῷ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης" (Ἀπό τὴν "ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ μετὰ συντόμου ἑρμηνείας", τ. 10ος, ἔκδοση "Ο ΣΩΤΗΡ")

ΣΧΟΛΙΟ

"Τὸ Ἰσραηλιτικὸν ἔθνος ἐπανηγύριζε. Ἡ Ἱερουσαλήμ εἶχε προσλάβει ὄσιν ἐορταστικὴν. Ὁ λαός, προεξάρχωντος τοῦ βασιλέως Δαβίδ, ἐσκίρτα ἀπὸ ἀγαλλίασιν. Ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης, τὸ αἰσθητὸν αὐτὸ καὶ ὄρατὸν σύμβολον τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ περιουσίου λαοῦ, μετεφέρετο εἰς τὴν Σιών, τὴν ἔνδοξον πρωτεύουσαν τοῦ ἔθνους, διὰ νά ἀποτεθῆ εἰς τὴν σκηνὴν ἢ ὅποια εἶχε στηθῆ ἀπὸ τὸν βασιλέα Δαβίδ ἐπὶ τοῦ ὄρους Σιών. Ἡ ὅλη τελετὴ ἦτο κατ' ἐξοχὴν πανηγυρικὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς καὶ ἐξαιρετικῶς χαρμόσυνος, τόσον ἀπὸ θρησκευτικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως. Ἐπὶ χοροὶ ἱερέων ἐκράτουν ἐκ περιτροπῆς τὴν ἱεράν Κιβωτόν. Ὁ βασιλεὺς Δαβίδ, ἐνδεδυμένος πολυτελεῖ στολήν, προεπορεύετο. Ἦκολούθουν ἐβδομήκοντα χιλιάδες νέων Ἰσραηλιτῶν. Καὶ κατόπιν αὐτῶν ἤρχετο ὁ ὑπόλοιπος λαός. Ἡ ὅλη πομπὴ εἶχε φθάσει πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ φρουρίου, τοῦ ὁποίου αἱ πύλαι ἦσαν κλεισμέναι. Οἱ ἱερεῖς ἐξωθεν ζητοῦν τότε ἀπὸ τοῦ ἐντὸς τοῦ φρουρίου συναδέλφους των νά ἀνοίξουν τὰς θύρας, διὰ νά εἰσέλθῃ ὁ ἐπὶ τῆς Κιβωτοῦ ἐπαναπαυόμενος Κύριος. «Άρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης». Ἀνοίξατε τὰς αἰωνίους πύλας, αἱ ὅποια δέν πρόκειται νά καταλυθοῦν ποτέ, σεῖς πὸν τὰς κρατεῖτε κλεισμένας, διὰ νά εἰσέλθῃ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Οἱ ἱερεῖς πού εὐρίσκοντο ἐντὸς ἐρωτοῦν: «Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;» Καὶ λαμβάνουν τὴν ἀπάντησιν: Εἶναι ὁ κραταῖος καὶ δυνατός, ὁ ἀνίκητος εἰς τοὺς πολέμους, ὁ Κύριος καὶ βασιλεὺς τῶν ἀγγελικῶν στρατιῶν, τῶν ἀσωμάτων οὐρανίων δυνάμεων. «Άρατε πύλας...»

Τύπος ἦσαν ἐκεῖνα καὶ σκιά, σύμβολα καὶ προεικονίσεις. Διότι ἔπειτα ἀπὸ αἰῶνας, γεγονὸς ἀσυγκρίτως σπουδαιότερον καὶ συγκλονιστικώτερον τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου ἐπραγματοποιεῖτο. Ὁ ἑνανθρωπήσας Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος «ἐκκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη», ἀνέρχεται τώρα πάλιν μαζί με τὸ ἀνθρώπινον σῶμα Του εἰς αὐτοῦς. Οἱ ἄγγελοι πού διηκόνησαν εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας καὶ ὑπηρετήσαν τὸν Κύριον εἰς τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπινου γένους, αὐτοὶ τὸν συνοδεύουν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνδόξου Ἀναλήψεως Του καὶ

ἀναφωνοῦν πρὸς τὰς ἀνωτέρας οὐρανίας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι φρουροῦν τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ: «Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης». Δὲν εἰσέρχεται ἡ σκιώδης κιβωτός, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ πανίσχυρος καὶ παντοκράτωρ Βασιλεὺς. Δὲν εἶναι ὁ τύπος καὶ τὸ σύμβολον, ἀλλ' εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ πραγματικότης.

Ἀποροῦν καὶ ἐκπλήττονται οἱ ἀρχάγγελοι καὶ οἱ ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων. «Τὶς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;» Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποῦ μὲ σῶμα ἀνθρώπινον ἔρχεται νὰ διαπεράσῃ τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ οὐρανοῦ παραπετάσματος; Ὡ ἀδελφέ μου, μὴ ἀπορῆς. Τὸ μυστήριον τῆς διὰ τοῦ Χριστοῦ σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπινου γένους ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς λέγει ὅτι ἦτο «ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ». Καὶ ἐφυλάσσετο κρυμμένον, «ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Ἐφεσ. γ' 9-10). Καὶ πῶς λοιπὸν νὰ μὴ ἐκπλήττωνται αἱ οὐράναι δυνάμεις, ὅταν βλέπουν τὸν Κύριον νὰ ἀναλαμβάνεται μὲ τὸ θεωθὲν πλέον καὶ ἔνδοξον καὶ ἄφθαρτον ἀνθρώπινον σῶμα Του, διὰ νὰ καθῆσῃ «ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς»; (Ἐβρ. α' 3).

«Ἄρατε

πύλας...»

Ἀλλὰ ποῖα συγκατάβασις, ποῖα συγκλονιστικὴ ἐκδήλωσις ἀγάπης! Αὐτὸς ποῦ ἔνδοξος διεπέρασε τὰς οὐρανίους πύλας καὶ ὡς Θεὸς παντοκράτωρ ἐξουσιάζει οὐρανὸν καὶ γῆν, ἀπευθύνει Αὐτὸς τώρα πλέον τὴν προτροπὴν καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ ἀνοίξουν κάποιοι ἄλλοι τὰς πύλας τῶν. Καταδέχεται Αὐτός, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει τὸ σύμπαν ὀλόκληρον, νὰ κρούῃ τὴν θύραν τῆς ψυχῆς μας, διὰ νὰ τοῦ ἀνοιχθῇ. Σὲ ἔκαμα ἄρχοντα, μᾶς λέγει. Σοῦ ἔδωσα τὸ πολύτιμον δῶρον τῆς ἐλευθέρας θελήσεως. Σὺ ἐξουσιάζεις τὸ μέλλον σου, σὺ κανονίζεις τὴν μελλοντικὴν σου κατάστασιν. «Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω» (Ἄποκ. γ' 20). «Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν». Ἀνοίξατε διάπλατα τὰς θύρας τῆς ψυχῆς σας, διὰ νὰ εἰσέλθω καὶ νὰ κατοικήσω εἰς αὐτήν. Εἶμαι ὁ κραταῖος καὶ δυνατός. Ἐὰν μοῦ ἀνοίξετε νὰ εἰσέλθω, ἐγὼ θὰ σᾶς ἐνισχύω καὶ θὰ σᾶς ἐνδυναμώνω εἰς τοὺς πνευματικούς σας ἀγῶνας. Ἐγὼ θὰ σᾶς στηρίξω εἰς τὰς ὥρας τῆς ἀδυναμίας σας. Ἐγὼ θὰ σᾶς παρηγορῶ εἰς τοὺς πόνους καὶ τὰς θλίψεις σας. Εἶμαι ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἐγὼ θὰ σᾶς δοξάζω καὶ θὰ σᾶς τιμῶ μὲ δόξαν καὶ τιμὴν οὐρανίαν. Ἐγὼ θὰ σᾶς χαρίζω χαρὰν καὶ εἰρήνην ἀπερίγραπτον. Τί περιμένετε διστακτικοί; Τί ἀναβάλλετε; «Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν», καὶ εἰσελεύσομαι ἐγὼ, «ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης».

Κύριε, τόση λοιπὸν εἶναι ἡ ἀγαθότης Σου; Τόση ἡ ἀγάπη Σου; Διὰ νὰ μὲ δοξάσῃς καὶ νὰ μὲ κάμῃς εὐτυχῆ καὶ μακάριον, μοῦ ζητεῖς νὰ σοῦ ἀνοίξω τὴν θύραν τῆς ψυχῆς μου, καθ' ὃν χρόνον Σὺ ἐξουσιάζεις τὰ πάντα. Ὡ Κύριέ μου! Ἰδική Σου εἶναι ἡ ψυχὴ μου, ἰδική Σου ἡ καρδιά μου, ἰδική Σου ἡ θέλησίς μου. Σὺ μοῦ τὰ ἔδωκες ὅλα αὐτά. Ὅ,τι ἔχω, ὅ,τι εἶμαι, ὅ,τι θὰ γίνω, τῆς ἀγάπης Σου δῶρα εἶναι, τῆς μεγαλωσύνης Σου ἐκδηλώσεις, τῆς ἀγαθότητός Σου χάριτες καὶ εὐλογίαι. Ἀνοίξε, Κύριε, Σὺ τὰς θύρας τῆς ψυχῆς μου διάπλατα, διὰ νὰ ἔμβῃς εἰς αὐτήν καὶ νὰ κατοικήσῃς ὡς μόνος Κύριος καὶ ἐξουσιαστής. Τί ἄλλο θὰ ἤμποροῦσε, Κύριε, νὰ κάμῃ ἓνα πτωχὸν καὶ ἀδύνατον πλάσμα Σου, παρὰ νὰ σοῦ παραδοθῇ ὀλόκληρον; Κράτει Σὺ, Κύριε, τὰ κλειδιά τῆς ψυχῆς μου καὶ μένε μονίμως εἰς αὐτήν, διὰ νὰ μὲ ἀνυψώσῃς μίαν ἡμέραν ἐκεῖ ὅπου αἰώνιος θριαμβευτῆς ἀνῆλθες διὰ τῆς ἐνδόξου θριαμβευτικῆς Ἀναλήψεώς Σου. Ἀμήν." (Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Ἀρχ. Χριστοφ. Παπουτσοπούλου "Χριστὸς ἀναστάς", ἔκδοσις "Ὁ ΣΩΤΗΡ").